

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۸/۰۸

سلطان جان کلیوال

د افغان - انگلیس د دریم جنگ په نتیجه کی لوی افغانستان ولی جوړ نشو؟

دا هسی یوه پوښتنه ده چی د ډیورنډ د فرضی کرښی په دواړو خواو کی د ډیرو او بی شمیره پرتو افغانانو په ذهن کی ښکته پورته کیږی او سم ځواب ورته نشی میندلی. په دی لنډه لیکنه کی زیار ویستل شویدی چی په مختصره توگه د هیواد د تاریخ پوهانو او وتلو سیاسی څیرو هغه دلایل چی دی پوښتنی ته څه ناڅه ځواب کیدلی شی، سره را ټول او تاسو ته در وړاندی شی .

اعلیحضرت غازی امان الله خان د خپل پلار له مړینی وروسته د ۱۹۱۹ م کال د فبروری په ۲۳ نیټه په کابل کی خپله پاچاهی اعلان کړه. د همدی ورځی په را سبا یعنی د فبروری په ۲۴ نیټه یی د کابل د مراد خانی په میدان کی د خلکو یوی لوی ټولنی ته په وینا کی و ویل چی افغانستان ستاسو ملک دی او له همدی نن ورځی نه ستاسو ملک په ټولو داخلی او خارجی چارو کی آزاد دی او زه به دا پوځی لباس تر هغی له ځان نه لری نکرم چی ترڅو تاسو ته مکمله ازادی په لاس را نه ورم. هغه د فبروری په ۲۸ نیټه د کابل د عیدگاه په جامع جومات کی د پاچاهی تاج د په سرکولو په مراسمو کی چی د هیواد د ستر روحانی شخصیت د شوربازار د حضرت صاحب فضل محمد مجددی ملقب په شمس المشایخ په خطبی ویلو سره تر سره شول، یو ځل بیا خپلی ژمنی، د هیواد د مطلق آزادی گڼل، د هرډول اجباری کار او غلامی لغوه کول، د اجتماعی عدالت تامین او په ټولو د قوانینو یو ډول تطبیق او نورو څخه عبارت وی په کلکه سره تکرار کړلی، او د بریطانیی سفير ته یی و ویل « ما چی څه و ویل ته پوه شوی؟» سفير و ویل هو پوه شوم.

اعلیحضرت غازی امان الله خان سمدستی د انگریز دولت ته یو لیک ولیره او په هغه کی د بریطانیی د دولت سره ټول پخوانی معاهدات لغوه اعلان کړل او په مسالمت امیزه توگه یی د انگریز له دولت څخه و غوښتل چی بی له جگری او د خبرو اترو له لاری د افغانستان مطلقه آزادی په رسمیت وپیژنی. خو د انگریز دولت د افغان پاچا لیک ته ځواب ور نه کړ او هغه یی جدی و نه گانه. امان الله خان په خپل دولتی تشکیل کی د خارجی اړیکو(خارجیه وزارت) اداره پرانستله او د انگریز په شمول ډیرو نور هیوادونو لکه اتحاد جماهیر شوروی، جاپان، ترکیه، ایران، فرانسه، د امریکا متحده ایالات او نورو سره د یوه مستقل هیواد په توگه سیاسی اړیکی ونیوی. له دی جملی څخه د وخت د شوروی دولت د یوی دولتی اعلامیی په صادرولو سره د ۱۹۱۹ م کال د مارچ د میاشتی په (۲۷) د افغانستان دولت د یوه مستقل دولت په توگه و پیژاند او د سیاسی اړیکو د ټینگولو د پاره یی خپله اماده گی و ښوله.

امان الله خان ډیر انتظار و ویست چی د انگریز دولت به بی له جنگ څخه د افغانستان خپلواکی و منی، خو له بده مرغه د انگریز دولت د افغانستان د پاچا غوښتنو ته هیڅ ارزښت ورنکړ. د انگریز د دولت دی رویی امان الله خان دی ته اړویست چی د سختو شرایطو سره سره د انگریز په وړاندی د استقلال د حصول جگړه اعلان کاندی. امان الله خان په ډیری ارامی او سره سینه د جنگ د پاره تیاری ونیو او د بریطانوی هند د سرحداتو په لور یی د سفر بری امر ورکړ.

د انگریزانو سره د استقلال جنگ د افغان - انگلیس د دوه نور پخوانیو جنگونو سره چی لمړی یی په ۱۸۳۸ م کی او دوهم یی په ۱۸۷۸ م کی را منځ ته شوی وو، ځنی خاص توپیرونه درلودل لکه:

۱ - دا جنگ د پخوانیو جنگونو په څیر د انگریز د پراختیا غوښتنی (فارورد پالیسی) پا اساس د هغوی له لوری نه، بلکه د افغان ولس له لوری د خپلی خپلواکی د تر لاسه کولو په منظور په داسی حال کی چی د انگریز دولت د مذاکراتو له لاری د دی ملت آزادی و نه منله، پیل شوی و.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکی په څیر و لولی

۲ - دا جنگ د هیواد په کومی خاصی سیمی پوری محدود نه و، بلکی دا د هیواد په شمال شرق کی د چترال نه بیا په جنوب غرب کی تر سیستانه پوری د زرو مېلو نه په زیاته فاصله کی روان و. اساسی پوښتنه داده چی جنگ لا په ځینو جبهو کی په شدت روان و چی د انگریز د غوښتنی سره سم اعحضرت غازی امان الله خان د ځینو موثرو اشخاصو لکه صدر اعظم سردار عبدالقدوس خان، سبه سالار محمد نادرخان او مشهور روحانی شخصیت فضل محمد مجددی مشهور په شیخ المشایخ او نورو د مخالفت سره سره جنگ ودراره او د سیاسی حل لاره یی خوبه کړه ، هغه ولی دا کار وکړ او ولی د لوی افغانستان تر آزادی اخستلو پوری جنگ ته ادامه ور نکره؟

دی پوښتنی ته د هیواد مورخینو او د وخت د سیاسی چارو تحلیلوونکو داسی ځواب ویلی دی:

الف: د افغانستان د نظامی قواو کمزورتیا، او د انگریز د نظامی قواو پیاوړتیا. د مثال په توگه: د افغانستان تقریباً په او جبهو او څلورو لویو محازونو کی د کاغذ په مخ تقریباً (۵۵۰۰۰) تنه جنگیالی تخمین شویدی چی (۳۸۰۰۰) یی پیاده توپکوال، (۸۰۰۰) یی سواره، (۴۰۰۰) غیر مسلکی توپچیان چی د (۲۸۰) میله زاړه توپونه یی لروده او توپکونه یی هم دهن پُر او بغل پُر زاړه توپک وو چی له کاره لویدلی و. ترانسپورتي وسایل یی خره او کچری وی او تقویه یی یواځی داوطلب قومی لښکر او سربازان وو. د قومی لښکرو د شمیر تخمین ځکه ممکن نه و چی هره شیبه یی تغیر مونده کله به زیات او کله به کم شول.

که څه هم د لومړی جهانی جنگ د ختمیدو نه لا پیره موده نه وه تیره شوی او لا هم د بریتانوی هند ډیرسرتیری د هند نه بیرون په وظایفو کی وو خو سره له دی هم د افغان - انگلیس په دی جنگ کی د انگریز (۷۵۰۰۰۰) عسکرو برخه درلوده چی د (۲۳) مجربو جنرالانو په ذریعه سوق و ادراره کیدل. دوی د خپلو جنگی وسایطو د انتقال د پاره غرنیو سیمو ته (۴۵۰۰۰۰) بار ورونکی حیوانات درلودل، په سونو زرونو نوی توپکونه، سلگونو میله درانه توپونه او ماشینداری یی لرلی او د لومړی وار د پاره په دی جگړه کی د هوای ځواک (جنگی طیارو) نه کار واخستل شو. د مشرقی جبهی د فرقه مشر صالح محمدخان په مشری له دی کبله د خیبر به دره کی ماتې و خورله چی د کابل له قوماندی مخکی یی دقومی قواو په مشوره په جگړه پیل وکه، د قندهار جبهه چی د صدر اعظم سردار عبدالقدوس خان په مشری روانه وه بی له کوم پرمختگ پرته په دفاعی حالت کی پاتی شوه. یواځی د جنوبی په حوزه کی چی سبه سالار محمدنادرخان یی مشر و، څه معمولی پرمختگ شوی و. په حقیقت کی د همدی جبهی بری په انگریزی پوځ باندی د دی سبب جوړ شو چی د انگریز دولت خبرو اترو ته غاړه کیدی او د جگړی د توقف وړاندیز و کاندی.

ب - ویره موجوده وه چی د جنوبی جبهه چی د سیاسی خبرو د پیل کیدو سبب جوړه شویده، د وخت په تیریدو سره کمزوری نشی او تر لاسه شوی بری بیرته له لاسه و نه وځی.

ج - ویره موجوده وه چی انگریزان به د همیش به څیر ځنی سست او بی ارادی قومی او قبایلی مشران د پیسو په مقابل کی واخلی او خپل ځواکونه به د انگریزانو په گټه د جگړی له صفوفو نه خارج کاندی او افغان جنگیالی به یواځی پریدی.

د - ویره موجوده وه چی د انگریز سره د جنگ دوام به افغان دولت مجبوراً د روس لوری ته ور وگرزوی او د افغانستان د بی طرفی سیاست ته به زیان ورسیری، ځکه امان الله خان غوښتل چی د روس او د انگریز د رقابت نه د بی طرفه سیاست په چلولو سره د خپل هیواد د آبادی د پاره گټه پورته کړی.

ه - د جنگ په دوام سره دا ویره هم موجوده وه چی قومی مشران او مذهبی روحانیون به له حده زیات نفوذ و مومی او هیواد به یو کرت بیا د امیر عبد الرحمان نه د مخه د ملوک الطوائفی حالت ته ورسوی.

همدا علتونه وو چی اعحضرت غازی امان الله خان د جنگ د دوام په ځای د سیاسی خبرو وړاندیز و مانه او په دری مرحلو کی د دارو خواو تر منځ د سیاسی مذاکراتو په نتیجه کی د ۱۲۹۸ هـ ش کال د اسد د میاشتی ۲۸، چی د ۱۹۱۹ م کال د اگست د میاشتی د ۱۸ نیټی سره سمه ده ، د موجود افغانستان مکمله آزادی تر د لاسه شوه چی اوس یی مونږ دادی سلمه کلوزه لماخو. تاسو ټول ته دی دا ورځ مبارک وی.

غازی امان الله خان د موجود افغانستان د آزادی نه وروسته خپلو سرحدی ورونو ته یو پیغام په دی توگه ولیږه. «زما زرورو او باشهامته سرحدی ورونو! ستاسو هغه زړه وره مبارزه چی د خپل وطن او د دین د دښمنانو په وړاندی مو سرته رسولی لا می هم په زړه کی ژوندی ده او هغه میرانه چی تاسو د خپل وطن د آزادی د پاره کړیده او خپل ملک مو د خپل سر په بیه و ساته تل به د تاریخ په حافظه کی ژوندی وی. زما او د مقابل جانب اصلی منازعه د سرحدی مسایلو د حل د پاره وه. مونږ د ډیرو خبرو نه وروسته د دری کالو د پاره موقتی سوله وکړه. ما په روښانه توگه مقابل لوری (انگریز) ته دا خبره کړیده چی د سرحدی سیمی اوسیدونکی زما د وینی خپلوان دی او په هیڅ

وجهه هغوی باید له مانه بیل نشی. د اوس د پاره همدومره که هغوی د مقابل لوری د چلند نه رضایت و نه لری زمونږ تر منځ صلح د تصور وړ هم نه ده» اعلیحضرت امان الله خان.

امان الله خان د خپل اقتدار په ټوله دوره کې د قبایلو د مشرانو او د هندوستان د ملی مبارزینو سره کلکی اړیکې لرلې او هغه په دی کلک باوری و چې د آزادی دا مبارزه به کله هم توقف نشی او تر هغی به دوام و مومی تر څو چې لوی افغانستان په سیاسی جغرافیه کې ځان را بنسکاره کاندی. به هغه وخت کې دا غوښتنه بی د یو بل جنگ له پیل څخه سرته نه رسیده او رښتیا خبره خو دادوه چې افغانستان د انگریز سره د بل جنگ په کولو سره دا هدف نه شو تر د لاسه کولی.

له بده مرغه چې غازی امان الله خان له ارمانونو ډک زړه د همدی مکار انگریز په دسیسو او توطیو سره له همدی کبله چې دوی د خپلی امپراطوری سقوط د ده په وجود کې لیدلو نو له منځه یی یور او د بیا د پاره یی په نورو د سیسو سره قدرت ته د هغه د رسیدو د مخنیوی عوامل برابر کړل.

مرحوم غبار لیکي: « بعد از آنکه معاهده کابل بین افغانستان و انگلیس امضا شد و اوضاع به حالت عادی برگشت، مجدداً سیاست اصلی افغانستان و مردم آزادی خواه سرحدات آزاد با سیاست استعماری انگلیس بالای مسئله سرحدات آزاد در تصادم آمد و این مصادمه سالها طول کشید تا اینکه دولت امانیه در افغانستان و بعد ها سیادت دولت انگلیس در هندوستان پایان یافت، ولی قضیه سرحدات آزاد حل نشد و کشمکش تازه با وارث انگلیس (دولت پاکستان) آغاز یافت و هنوز دوام دارد و بدون تردید تا نفوذ خارجی درین منطقه معدوم نگردد، این نقاضت و مبارزه دوام خواهد کرد»

امان الله خان په ۱۹۲۳ م کال کې د شرقی سرحداتو نه لیدنه وکړه او په جلال آباد کې یی د سرحدی قبایلی مشرانو په گډون یوه لویه جرگه جوړه کړه او سرحدی مسئله یی پکی مطرح کړله. قبایلو ته یی د مادی مرستو نه هم ډه ډه و نکړه، په سرحد کې ملی مبارزو شدت و موند آن تر دی چې د افغانستان په ادرس د انگریز د دولت احتجاجونو هم زور واخست. په یوه جمله کې داسی ویلی شو چې امان الله تر ډیره حده د همدی سرحدی معضلی او د محکومو قبایلو د آزادولو قربانی شو. اروای ښاده.

دا وو هغه عوامل او علتونه چې د افغان - انگلیس په دریم جنگ کې د لوی افغانستان د نه جوړیدو سبب شول او ترننه پوری بیا هیڅ افغان دولت و نه توانیده چې د خپلو هغو پښتنو ورونو حقه حقوق په نړیواله سطحه تامین کړلی شی، چې د نړی د نورو قومونو په څیر یی دوی هم مستحق دی. نه یواځی دا چې د محکومو پښتنو حقه حقوق تامین نه شول بلکې د تیرو څلویښتو کلونو په اوږدو کې د پاکستان دولت د خپلو نړیوالو ملگرو لکه انگریز او امریکا په مرسته په ټول توان سره زیا و وویسته چې د افغان دولت دی ته مجبور کاندی چې د ډیورنډ توره، ظالمانه او استعماری کرښه ور باندی په رسمیت و پیژنی. د همدی مسئلی له کبله دی چې تر دا ننه پوری افغان ولس د اور په لمبو کې سوخی او حتی د مطلق نابودی اخطارونه هم ورته ورکول کیری. و به گورو او انتظار به کوو چې زمانه څه را مخی ته کوی.

پای

په دی لیکنه کې ټول اعداد او ارقام د محترم ډاکټر عبدالرحمان زمانی صاحب له تاریخی اثر چې نوم یی دی «باز نگری دوره امانی و توطئه های انگلیس» څخه اخستل شویدی. دا اثر له دی کبله ډیر معتبر تاریخی اثر دی چې ډیر تازه اسناد پکی د انگلستان، آلمان، روسی او نورو هیوادونو له هغو محرمانه ارشیفونو څخه چې اوس له محرمانیت نه وتلی دی، راټول شوی او لوستونکو ته د امانی دوری او د دی دوری د سقوط په هکله ډیر تازه او ریښتینی معلومات ورکوی. د ده د ډیر زیار درناوی باید وشی. مننه